

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Ing. Mgr. P. M.**, bytom J. B., proti odporcovi **Slovenská republika – Ministerstvo spravodlivosti SR**, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, **o zaplatenie 2.917,25-€ s výnosom a prísl.**, vedenej na Okresnom súde Bratislava pod sp. zn. 14C 164/2007, o návrhu navrhovateľa na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Bratislave z prejednávania a rozhodovania vecí, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. K. J., Mgr. B. B., JUDr. B. J., **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp.zn. 14Co 174/2010 (vec Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 14C 164/2007).

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojím písomným podaním doručeným súdu dňa 11. apríla 2010 namietal zaujatosť sudcov Krajského Súdu v Bratislave z dôvodu, že predmetom žaloby vedenej na Okresnom súde Bratislava I. pod sp.zn. 14C 164/2007, je náhrada škody spôsobená prekročením právomocí súdu senátom Krajského súdu v Bratislave. Preto je plne dôvodná domnienka o tom, že žiaden sudca a ani žiaden senát na Krajskom súde v Bratislave nebude nezaujate a nestranné a nezávisle rozhodovať o prekročení právomocí senátom zloženým zo strany sudcov toho istého súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Bratislave (§ 16 ods. 1 O.s.p.) vzal na zreteľ, že vznesená námietka zaujatosti sa týkala všetkých sudcov Krajského súdu v Bratislave. Napriek tomu ale skúmal danosť okolností vylučujúcich sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí iba vo vzťahu k sudcom, ktorí podľa rozvrhu práce tohto krajského súdu majú danú vec prejednať a rozhodnúť (ďalej len "namietaní sudcovia"). K skúmaniu, či dôvody pre vylúčenie sudcu sú dané aj v prípade ďalších sudcov by Najvyšší

súd Slovenskej republiky pristúpil až v prípade vylúčenia sudcov uvedených vo výroku tohto uznesenia.

Súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15 O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť.

Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998).

I keď zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo ich k zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať (II ÚS 105/01, Sbíрка nálezů a usnesení ÚS ČR, sv. 23, nález č. 98, str. 11).

Namietaní sudcovia sa k obsahu voči nim vznesenej námietky zaujatosti vyjadrili (č.l. 65,66,68 spisu) a zhodne uviedli, že žalobcu nepoznajú, a k veci nemajú žiadny vzťah a necítia sa byť zaujatí.

Opodstatnenosť námietky zaujatosti sudov Krajského súdu v Bratislave, uvedených vo výroku tohto uznesenia, nemožno vyvodit' z tvrdenia žalobcu, že Krajský súd v Bratislave je žalovaným v druhom rade a preto sú sudcovia krajského súdu zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle § 2 ods. 2 zák.č. 385/2000 Z.z. v znení zmien a doplnkov a je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednávanom prípade splnené.

Dôvodom vylúčenia sudcov môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie však púha domnienka účastníka o možnej neobjektívnosti sudcov. Také dôvody žalobca v uplatnenej námietke neuviedol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje aj na tú skutočnosť, že v zmysle § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci ako aj iných veciach účastníkov, ktoré prejednával a rozhodoval.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. K. J., Mgr. B. B., JUDr. B. J., nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. júla 2010

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Hrčková Marta